

WERNER NIKOLETT

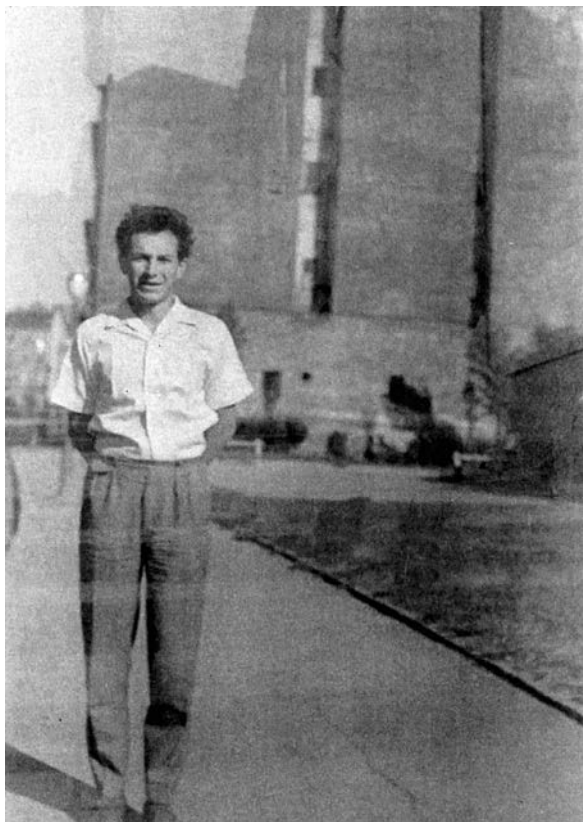
Csinos

Mindig az orvosisok történetei a legérdekesebbek. Pszichiátriai esetleírás, megcsonkított motoros. Baleset. Kőművesgyilkosság, kettős. Egy ponton, mint a vízesés, ömlenek a memóriából a szájon át értő fülekig. Már éheztek rá. Az orvos mesél, a sör fogy, a cigi kopik, a hely bezár. És egy másik időben, másik tanuló meséli az asztaltársaság borzalmas halálügyeit. Ebben a körben bárki szóba jöhet.

Határvonal

A nőben, mint katarzis tör fel a hímsovinizmus. Önátadás egy vágyalomért. Alapvetően feministának vallja magát. Még pólót is vett, ami ezt hirdeti, és büszkén viseli. Büszke még a „kedvenc napjaink”-ra, a lélek sebezhetőségére, gondolatra a halálról: A nők nem félnek tőle, mert tudják, ők adnak új életet. Büszke a testre: vállra, mellre, küzdelmekre. De most mégsem érdeklik a modern szüfraszettek. Egyedül csak Te. Téged viselne magán. Aki képes arcot cserélni, szakállat növesztetni és az alatt minden érzést elrejtteni. Aki, ha

alkot, fölülemelkedik az összes
rejtegetnivalón. Még hogy a női
lélek kiismerhetetlen. – Gondolja
magában: Érted tábort váltanék,
de csak az első csalódottságig.

TANDORI DEZSŐ, 1950-ES ÉVEK VÉGE
(Az író hagyatékából)